

Příběh Mojžíše

Odivám do veršů zprávy z dávných časů
o Božím působení, jenž přináší spásu.
Bůh hovoří ústy proroka!
Z otroka činí svobodného člověka!
Vyslyšte příběh o deseti Egyptských ranách
a deseti Moudrých Božích radách!

ČÁST I. Exodus

Bůh seslal Mojžíše, ducha z nebe proroků
do národa Židů, Egyptských otroků.
Veliký úkol prorokovi svěřil,
aby jej z otroctví vysvobodil!
Po staletí trpící pod Egyptskou knutou,
zjitřelé duše o pomoc Boží tlukou!
A jejich vězňatele strhává temný proud,
mají srdce vyprahlá jako troud!
Duch Svatý vynáší nad Egyptem soud!

Král králů obdařil Mojžíše zvláštní mocí,
aby národ vyvedl z tenat temné noci!
Prorok, jsa poslušen Pánovy vůle,
splní své poslání, stojíc v Boží síle!
Jde za vládcem Egypta, aby Židy propustil
a svou zemi zkázy ušetřil!
Leč faraon se vysmívá a Prorokovi nevěří,
že Svatý hněv na něj brzy udeří!

Tu Mojžíš na Egypt přivolává rány!
K strašlivému dění odemyká brány!
Přírodní živly běsní, aby škodily,
zlých duší těla, potravu a vodu ničily!
Po každé z těžkých ran se Mojžíš ptá:
„Faraó, kdy pustíš můj lid z Egypta?“

Havěť, krupobití, mor a otrávené řeky,
nad Egyptem se vybíjí temné mraky!
Už devět pohrom přišlo na Egypt
a faraon nechce Židy propustit!
Až po Desáté ráně Boží Moci,
smrti prvorozených o Veliké Noci,
tyran Židy vyhnal.
A oni mohli jít!
Když odešli, litoval:
„Neměl jsem je propustit!“

A shromáždil své vojáky,
aby propuštěné přivedli mu zpátky.

Zahnán až k moři blížící se armádou,
vznáší Mojžíš vzhůru prosbu velikou:
„Milostivý pane, ukonči naše hoře!“
Tu Bůh dal pokyn živlům, aby otevřely moře!
A vody se rozestoupily a únik umožnily!
Sotva Židé na druhý břeh došli,
nad jejich pronásledovateli se vody zavřely!
Tak svého trýznitele Izrael nyní opouští,
jak chtěla Láska Boží, jež miluje a odpouští!

ČÁST II. Zázrak na hoře Sinaj

Ze zachráněných duší mizí pocit vděčnosti,
po záchvěvech radosti přicházejí starosti.
Vkrádá se i strach, jenž prohlubuje strasti.
Tou novou je žízeň jenž čeká na poušti,
a spolu s ní i její bratr hlad!
Drolí Židům víru, dřív pevnou jako hrad!
A čisté dobré chtění mnohé opouští.

„Izákovo semě, proputuješ cestu dalekou! Tvá slabost ve víře, povede tě oklikou!“

Z tábora Židů, na počátku dlouhé trasy
slyšíme prudit rozhořčené hlasy:
„Mojžíši, co jsi to provedl,
do nehostinné pouště jsi nás zavedl!
Pálí nás písek do nohou
a není kde hlavu složit!
Egyptští nás sic bili, však dali nám jíst a pít.
Se žhavým sluncem nad hlavou
padáme vyčerpáním a únavou!“
Nevidíce východisko ani kus žvance,
litují malověrní šance.

Vidouc, že pouštní vítr jejich víru odnáší,
zděšen z malosti lidu, Mojžíš pronáší:
„Národe můj! Kterému pánu chceš sloužit?
Kdo tě chránil, když viděl tě se soužit?
Tvé reptání trhá záchranná Boží lana,
malověrným je zavřena nebeská brána!“
Zasažení slovy proroka se Židé zastyděli.
Po té se z oblohy snesla nebeská mana,
aby svá těla nasýtli.

Ač společné rodiče Mojžíš i Áron měli,

jak rozdílných povah byli!
Na hoře Sinaj Mojžíš - zbožný duch,
vytesává do kamene, co mu říká Bůh!
Pak s Desaterem, základem pozdější víry,
po 40 dnech, sestupuje z hory.

Mezitím pod horou Áron strojí zradu:
„Mojžíš a Bůh nás opustili“, říká lidu.
„Z vašich šperků odliji modlu - Zlaté tele!
Budeme jej vidět a můžeme se mu klanět!
Jeden hlas, jen jeden byl proti, Jozue!
„To je svatokrádež!“ mohl se mladík ukřičet.
Však nikdo z nich, nik ho nechtěl slyšet!

Tu Mojžíš s deskami vchází do tábora,
v němž jako síra čpí zaprodaná víra!
Zhnusen a rozhněván rozbíjí je o skálu
a padá do hlubokého žalu.
Bez Božích přikázání, jak si pak uvědomí,
se jeho národ v hříchu utopí!
Tu potkává Jozua, muže Bohu věrného
a činí z něj po právu nástupce svého.

Poznav lid hněv Mojžíše, zřiká se svého fетиše!
Činí tak i Áron, rádoby Židovský baron!
„Ó lide nezralý, křepčil jsi v hříšném tanci, Mojžíš ti odpouští a dává druhou šanci!“
Pak Mojžíš s Jozuem společně vytesali
zákony Boží do kamene skály.
Předlouhou dobu pak národ po poušti vodili
a zákony Boží lidi učili.
Po smrti Mojžíše je Jozue, od hříchů očištěné
přivedl do země vytoužené.

Co potkalo je v Kanaanu, zemi zaslíbené?
To vám mé pero už dnes nepoví.
Snad jednou možná, když múza napoví! V příští básni se setkáme s Desaterem,
Božími radami nedotčenými časem!
Jsou to skvosty pravdy živoucí,
pro lidstvo minulé, dnešní i budoucí!

Richard Chmelař ¹⁾

¹⁾
originál

Last
update: pismo:poezie:richard_chmelar:pribeh_mojzise https://duhovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/richard_chmelar/pribeh_mojzise?rev=1580856872
04.02.2020
23:54

From:
<https://duhovnipodpora.vzestup.net/> - **Duchovní podpora**

Permanent link:
https://duhovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/richard_chmelar/pribeh_mojzise?rev=1580856872

Last update: **04.02.2020 23:54**

